

48. Derimod har man af Hensyn til Fiskeriet i Ringkøbing Fjord ikke ment at kunne tilraade at vedtage en Bestemmelse, som ifølge det sidstnævnte Andragende ønskes.

Ændringsforslag.

Til § 2.

Af Udvalget:

1) I Stedet for „Store Bælt“ sættes: „Bælterne“.

Til § 4.

Af Landbrugsministeren, tiltraadt af Udvalget:

2) I 2det Stykke indsættes som 1ste Punktum: „Hvor ingen anden særlig Regel haves, eller hvor der ikke ved Vedtægt er truffet særlige Bestemmelser, gælde følgende Regler for Benyttelsen af Bundgarnspladser:“

3) I 2det Stykke, 4de Linie fra oven, udgaa Ordene: „25 Favne (47 Meter)“, og i Stedet indsættes: „20 Favne (38 Meter)“.

4) I 2det Stykke, 5te Linie fra oven, indsættes efter Ordet „Vejrliget“ Ordene: „og Isforholdene“.

5) I 2det Stykke efter 1ste Punktum indsættes: „Den, som lovlig har indtaget en Bundgarnsplads, er pligtig paa Opfordring af andre Fiskere eller Fiskeritilsynet at opgive og afmærke ved Bøje eller Vager Pladsen for Redskabets Hovedpæl (Yderpæl.) Pladsen skal, for saa vidt Vejforholdene tillade det, være afmærket senest 2 Døgn efter, at Opfordringen er rettet til vedkommende.“

6) I 2det Stykke, Linie 8 fra oven, udgaa Ordene: „fra Aar til Aar“, og i Stedet indsættes Ordene: „i 3 Aar“.

7) I 2det Stykke, Linie 9 fra oven, udgaa Ordet „nævnte“, og i Stedet indsættes „hvert“.

Til § 6.

Af et Mindretal i Udvalget (Johnsen, Moltke-Bregentved, Sonne og Steffensen):

8) Paragraffen affattes saaledes: „Retten til Fiskeri med Aalegaarde tilkommer udelukkende Ejerne af Kysten,

enhver ud for sin Grund, for saa vidt ikke andre ifølge særlig Adkomst maatte have erhvervet en Ret, som er til Hinder derfor.

Ved Aalegaard forstås i denne Lov et til Aalefangst bestemt Redskab, som bestaar af en eller flere Ruser i Forbindelse med en fra Land udsat Rad (Risgærde, Garn, Tremmeværk eller lignende), bestemt til at lede Aalen ind i Ruserne.

Den til Fiskeri berettigede maa, saa vidt hans Ret til Kysten strækker sig, anbringe saa mange Aalegaarde, som han finder tjenligt, og føre dem saa langt ud i Søen, som han er i Stand til at nedramme sine Pæle, dog ikke uden særlig Adkomst længere end Halvvejen til modsat Kyst og saaledes, at han ikke hindrer Sejladsen i Farvandet.

For saa vidt der ikke paa enkelte Steder findes anden gyldig Regel derom, gælder følgende Bestemmelse om Grænserne mellem Aalegaardsfiskeriet og andet Fiskeri af Vandreaal.

Paa Fangesiden af Aalegaarde maa der i hele disses Længde ikke drives noget Fiskeri med noget til Fangst af Vandreaal tjenligt Redskab nærmere Aalegaarden end 250 Favne.

Ud for Aalegaarden maa saadanne Redskaber ikke udsættes nærmere det ifølge det foregaaende fredede Areal end 10 Favne.

Naar saadanne Redskaber udsættes, skulle de derhos anbringes i samme Kompasretning som Aalegaardene med Fangeaabningen vendt mod Land og maa, hvor Afstanden mellem Aalegaardene er 100 Favne og derunder, kun sættes i Aalegaardenes Forlængelse. Er Afstanden mellem Aalegaardene større end 100 Favne, skal der mellem Rækker af to eller flere Ruser holdes en fri Aabning i Retning ind mod Aalegaarden af mindst 150 Favne, for saa vidt Ruserækkerne ikke ere udsatte i Aalegaardenes Forlængelse. Enkelte Ruser kunne sættes i en Afstand fra Ruserækker saavel som i en indbyrdes Afstand af 50 Favne, men skulle dog altid sættes saaledes, at de i Retning ind mod Aalegaarden have en fri Aabning mellem sig af 50 Favne.

Hvor en Kystejer har sin Kyststrækning, helt eller delvis, saaledes besat med Aalegaarde, at den gennemsnitlige Afstand mellem dem ikke er over 300 Favne, og Afstanden mellem 2 Aalegaarde intetsteds er over 600 Favne, gælder endvidere for den saaledes besatte Kyststrækning den Regel, at intet Fiskeri med noget til Fangst af Vandreaal tjenligt Redskab maa drives